

נאומו של מר ראש העיר לכבוד 25 שנה לכינון ברית
ערים תאומות ניוויד – דרום השרון ב- 3 במאי 2013,
ניקולאוס רוט (המילה המדוברת קובעת)

גבירותי ורבותי הנכבדים, חברים יקרים מדרום השרון, אורחים נכבדים!
לכולכם "שלום" לבבית, כך אומרים בארץ כשמתראים, המבטא את הגעגוע לשלום ואותו אנו בנוויד מבקשים לקיים.

ד"ש מיוחדת אני מוסר לחבר שלנו מדרום השרון, לראש מ.א. דרום השרון, דר' מוטי דלג'ו ולרעיתו נעמי; למנלת לענינים סוציאליים, גברת יהודית טל; גברת אלה כהן, חברת העירייה במושב מגשימים; מר אורי אורן, חבר העירייה במושב נוה ירק; מר דורון ברקן, חבר העירייה מתן; מר יניב כסיף, חבר עיריית קיבוץ חורשים; מר יורם פלג,

שלום חברים!!

אני מקבל את פניו של חבר הפרלמנט פרדי וינטר; ברוכים הבאים המושל ומושלת של וויד וכן המושלת סופי שרלוטה של וויד; אני מקבל בברכה את אזרח הכבוד של עירנו, מר דיטר רולפץ (דר' בארת); ברוכים הבאים למנהלי ה-SPARKASSE; שרותי

**העיר ול- GSG והאוניברסיטה העממית; עמיתיי חברי
רשות העיר; ראש העיר לשעבר מנפרג שרר; חברי
העירייה; ממלא מקום מר גרד אנהויזר מטעם חברי
החוג חברים הגרמני-ישראלי, וכן את גבירותיי
ורבותיי של החוג חברים הגרמני-ישראלי; אורחים
נכבדים!**

ברכת שלום לבבית גם לגבירותיי ורבותיי
מהפילהרמוניה הצעירה בהנהלתו של מר סולמני.
לכולכם אני רוצה להודות מכל הלב על כך שנענתם
להזמנתי לחגוג את יובל ה-25 לכינון ברית ערים
תאומות עם דרום השרון.
25 שנה, זה פרק זמן ארוך ואנו חוגגים כביכול את
"חתונת הכסף" שלנו. חברינו היקרים מדרום השרון
הגיעו לכאן לנויוד בדיוק ביום זה כאשר נחתמה
תעודת הערים התאומות. בתאריך 29 לאפריל 1987.

הרשו לי לציין בקצרה כמה אבני דרך חשובים לגבי
השותפות של הערים התאומות האלה:

השרשים לשותפות ערים הזאת הושמו לפני כ-45 שנה
ע"י מועצת השגרירות העתידית קבון, ע"י מר דוד
פאראן-פרנקפורטר ויושב העיר כבוד ומוסמך
להסתדרות עובדי המתכת IG METALL,

מר רוברט קולה. הם נפגשו בכנס בינלאומי והעמיקו את קשרם במהלך השנים.

ב- 1977 קיימה האוניברסיטה העממית של עירנו בפעם הראשונה את ה-"שבוע-גרמני-ישראלי" – עם הצלחה רבה מאוד! זאת היתה ההצתה הראשונית לשותפות שלנו היום.

ישראל מיד מצאה חברים בנויוויד. כבר אחרי שנה נוסד ה-"חוג החברים הגרמני-ישראלי".

ב-1981 ארגנו האוניברסיטה העממית וחוג החברים הגרמני-ישראלי את חילפי הנוער הראשון.

באפריל 1987 נסע ראש העיר קרל-היינץ שמלצר עם משלחת לדרום השרון על מנת לחתום יחד עם יו"ר המועצה אברהם לזר על תעודת השותפות.

הטקסט של התעודה נבחר בקפידה ובמודעות מלאה לעבר הכבד ונוסח בזהירות. ובכן, הרשו לי לצטט כמה פסקאות חשובות מן התעודה:

"יחד עם ידיעת ההבדלים אנו עומדים מאחורי השותפות הזאת. תפקידה הוא לתרום תרומה חשובה לפיוס בין העם היהודי והגרמני.

עם האחריות להיסטוריה ועם הזכרון בעבר האיום אשר
העם היהודי והגרמני נושאים יחד שואפים אזרחי דרום
השרון ונויוויד להבנה הדדית וחברות.

חבריי היקרים מדרום השרון – לנו כגרמנים יש צורך
והכרח להזכר בעבר. כפי שהקנצלר לשעבר שלנו ווילי
ברנדט הגדיר זאת בצורה קולעת: "אין לנו הגרמנים
נייטרליות בלב מול ישראל!"

למרות חלוקי הזמן והחלפת דור יש בינינו חברים אשר
נושאים על גבם את העבר הקשה הזה. אני מכיר לא
מעטים שעבורם הבקור בארץ הוריהם מהווה קושי
גדול.

אני רוצה להודות לכם במיוחד כי החלטתם להגיע
לגרמניה כדי לקבל בעצמכם תמונה מן הארץ שמתוכה
צמחו הוגי דעות ופילוסופים, אך גם הפכה לזירה לפשע
הגדול ביותר באנושות.

משאלתי הגדולה היא שתנסו בעובדה כי גרמניה
השתנתה, שיש לכם חברים כאן בנויוויד אשר עומדים
לצדכם.

יש לנו ענין רב בכך שאזרחים יהודיים ירגישו שוב בבית.
ב-15 לדצמבר 2007 נוסדה בעזרת דר' ריס הקהילה
היהודית נויוויד-מיטלריין. ייסוד הקהילה היהודית
בנויוויד – 69 שנה לאחר השואה – הוא סימן ברור לכך
שנרכש אמון מחדש, שהלוגו של עירנו "סובלנית, חיה"
הוא לא רק סיסמה אלא חיים אותו.

ייסוד זה, כלומר ייסוד מחדש של הקהילה היהודית,
שווה יותר מכל אתר זכרון!
זו גם זה הוכחה לפיוס והבנה הדדית – כפי שסוכם
לפני 25 שנה כמטרה בטקסט של התעודה.

באופן מודע לאחריות ההיסטורית החליטה העיר ניווייד
לפני 25 שנה לייסד שותפות עם מחוז ישראלי על מנת
לקיים מעשית פיוס בין העם הגרמני והעם היהודי. זוהי
לא רק תיאוריה אלא חיים את הפיוס. היא מתאפשרת
רק כשמכירים זה את זה – כשלומדים את התרבות
ותנאי החיים של השני!

למרות המרחק הרב התקיימו בקורים וחילופים ברמות
שונות. במיוחד יש לציין את חלופי התלמידים והנוער
בהקשר זה.

יש לחלופים אלה משמעות גדולה משום ששותפויות
ממשיכות להתקיים רק במידה והדור הצעיר מזדהה
אתם.

ב-1998 התאפשר לי אישית לראשונה לבקר במחוז
השותפות שלנו בדרום השרון. הפתיחות והכנסת
האורחים אותן חוויתי שם הותירו רושם עמוק בלבי.
כמה מכם וודאי זוכרים את היובל ה-20 שלנו שאותו
חגגנו בניווייד עם משלחת גדולה יותר ממחוז
שותפותנו.

במרץ 2008 התקיים בקור נגד בדרום השרון, גם עם משלחת גדולה יותר.

את יובל השותפות ה-25 חגגנו כבר בישראל. בנובמבר בשנה שעברה נסענו עם משלחת ראשית לירושלים לכנס בינלאומי. לאחר מכן חגגנו עם חברנו את היובל בדרום השרון.

לכמה מחברי העיריה אשר ליוו אותי בנסיעה הזאת היה זה הבקור הראשון בישראל. גם הם התנסו בפתיחות והכנסת האורחים היפה למרות מה שקרה בעבר.

האירוע הרשמי בשנה שעברה היה למרבה הצער מלווה בתקריות מלחמה.

התזמון של כנס הערים התאומות מצד איגוד הערים הישראלי גרם לכך שהביקור של משלחת ניוויד נפל לתקופה בה המתח בין ישראל והחמאס ברצועת עזה הלך וגבר. בעקבות ירי הטילים מרצועת עזה לאורך חודשים, חלקית גם מזה שנים, אמר שמעון פרס כבר בהתחלת המפגש כי ישראל לא מוכנה ולא מסוגלת עוד לסבול את ירי הטילים על שטחי מדינת ישראל ובכך לסכן את חיי התושבים.

ימים ספורים לאחר מכן חווינו אנו חברי המשלחת את מצב האיום הממשי של חברינו הישראלים.

בזמן ההכנה למפגש עם ילדים של אזרחי ניוויד יהודיים לשעבר נשמעה אזעקת טילים, הראשונה מזה 20 שנה ונמנעה פגיעה באופן מוצלח.

לנו, לדור שנולד לאחר המלחמה זה ממחיש בצורה ברורה מאוד בפעם הראשונה עם מה מתמודדים האנשים במזרח התיכון ועם מה חיים חברותנו וחברנו הישראליים שוב ושוב. המצב חזר על עצמו יום יום בתל אביב, כמה ימים מאוחר יותר היינו שוב עדים בעצמנו לירי טילים על תל אביב ומניעתו.

אי-אפשר לקלוט יותר ברור מה ההבדל אם רואים דבר מאלפי קילומטרים או באופן ישיר ולחוות דעה בהתאם. גם אין דבר שיותר מעמיק חברות עם חברותנו וחברנו מאשר לחוות יחד איום מתמיד כזה כפי שחווינו בישראל.

המארחים שלנו נתנו מכל זמנם וכוחם כדי להראות לנו את ארצם המרשימה מאוד למרות שהמצב היה טעון סכנה.

נוכחנו לדעת שהאנשים בישראל לעולם לא אבדו אומץ והתגברו על בעיות כבירות למרות המצב הקשה והאיום המתמיד.

... "וזאת מזה כבר 65 שנה!"

לא מכבר חגגה ישראל את יום עצמאותה ה-65 ולכבוד זה אני רוצה להביע את הזקרתי להשגים שלכם ולברך על כך.

התאמת מה שמייסד וחוזה המדינה דוד בן-גוריון צטט בזמנו:

"מי שלא מאמין בנסים הוא לא מציאותי!"
יצירת הקשרים הדו-צדדיים אפשרו לנן להכיר את ההשגים של ישראל, אך גם את בעיותיה ואת ראיתה של המציאות במזרח התיכון וכן כיצד ישראל רואה גרמניה.
שותפות ערינו מהווה תמונה ייצוגית כיצד ניתן לחיות שלום, הבנה ופיוס דרך קשרים בין-אישיים.
שותפויות ערים ממלאות תפקיד חשוב, הן בונות גשרים לשלום ברמה הבסיסית. אישי למדי - מאיש לאיש -
מה האמירה האידיית אומרת: "הרים לא נפגשים, אך אנשים כן."

החגגיה הזאת היא עבורי הזדמנות להודות במויחד לאלה אשר תרמו להצלחת שותפות הערים הזאת; לפני הכל לך, מוטי היקר, לך שהמשכת את מה שאברהם לזר התחיל.
לכם גבירותי ורבותי הנכבדים מרשות המועצה, אשר כה תמכתם בשותפות הזאת לאורך כל השנים; לקודמי בתפקיד, מר ראש העיר לשעבר מנפרד שרר; לחוג החברים-גרמני-ישראלי עם היו"ר כבוד מר דיטר מלסבאך ויו"ר הכמר צופ;

גם לכם גבירותיי ורבותיי הנכבדים מעיריית ניוויד אשר
על בסיס האחריות ההיסטורית תמיד עמדתם מאחורי
שותפות הערים.

לא נשכח את אלה שכבר לא אתנו ושיש להם חלק נכבד
בייסוד שותפות זו:

דוד פאראן-פרנקפורטר

לאה ברקין

אורי נאמן

קרל-היינץ שמלצר

ורוברט קולה.

אני מאחל לנו עוד שנים רבות של אחדות חברותית
ועתיד רווי שלום ושמח.

לחברנו מדרום השרון שהייה יפה בעיר השותפות שלנו
והרבה פגישות מענינות.

שתחזרו לישראל עם רשמים חיוביים שיזכרו טוב.

אני מודה לכם על תשומת לבכם ומאחל לכולנו ערב
חגיגי שמח!

./.